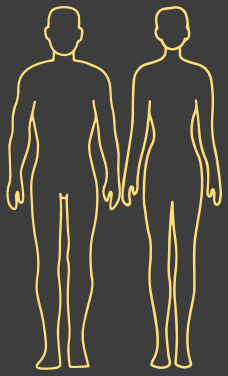

Forvaltning av

KROPPENS TEOLOGI

en taleserie-ressrurs laget av Eirik Austeng
i samarbeid med HeltFri.net

6 taler fordelt på 2 deler

Del 1/Tale 1

EVANGELIET OM GUDS RIKE

EVANGELIET OM GUDS RIKE

En av de første kristne trosbekjennelse lød: Jesus Kristus er Herre. Vi kan lese den blant annet i fillipperbrevet kap 2. Jesus, Messias, den salvede er kyrios, Herre. Hvilket betyr, som teologen Tom Wright har skrevet mye om, at cæsar ikke var Herre. Den første kristne trosbekjennelse tar oss rett inn i spenningen som oppstår når den kristne tro og virkelighetsforståelse kommer på kollisjonskurs med andre livssyn, bekjennelser, virkelighetsforståelser og gudsbilder rundt oss. Men hvorfor oppstår dette spennet? Jo, hvis Jesus er Herre kan det ikke være noen andre enn han som er Herre. Det betyr at hverken statsministeren, presidenten i USA, velferdsstaten, kirkesamfunnet ditt eller influenceren du ser opp til er herre. At Jesus er Herre er en sannhetspåstand, og det kan ikke eksistere flere sannheter. Det er en logisk umulighet. Påstanden om at Jesus er Herre har sitt utgangspunkt i evangeliet, de gode nyhetene, og utfordrer oss til å følge han med alt vi er og har. Evangelisten Markus oppsummer evangeliet og kallet til oss på denne måten i kap 1,15:

«Tiden er inne, Guds rike er kommet nær. Vend om og tro på evangeliet». Slik oppsummerer evangelisten Markus, Jesu liv og undervisning, i fire korte, men teologisk tettpakkede leddsetninger:

1. Tiden er inne
2. Guds rike er kommet nær
3. Vend om
4. Tro på evangeliet.

La oss ta for oss hva disse setningene egentlig sier.

Tiden er inne

Dette betyr at det har vært en venting av noe slag. Jesus var jøde som levde blant og forkynte primært til jøder. Han trodde de hebraiske skriftene, det vi kaller det gamle testamentet. Med disse ordene peker Jesus tilbake på det som har vært før, slik de hebraiske skriftene forteller. Jødene var et ventende folk. «Tiden er inne» betyr enkelt sagt at alle Guds løfter nå skal oppfylles.

Løftene til Abraham, Isak og Jakob.

Løftene til Israelsfolket
Løftene om en profet som Moses.
Løftene om en messias, om en frelser og konge av Davids ætt.
Løftet om at Guds nærvær skal fylle hele jorden.
Løftet om Den hellige ånd gitt til menneskene.
Løftet om at Gud skal gjenopprette sin ære og innstifte sitt kongerike.
+++

Paulus sier det slik at alle Guds løfter har fått sitt JA i Jesus. Jesus sa «tiden er inne» til det jødiske folket. Det dere har ventet på.. NÅ skjer det. Så når Jesus brukte slike ord, så ville masse ord og skriftsteder, bilder, drømmer og tanker dukke opp i hodet til jødene og de ville undret seg; «skjer dette virkelig»? Alle disse løftene peker mot Messias og Guds rike.

Guds rike er kommet nær.

Bibelen første visjon om Guds rike fortelles i skapelsesberetningen. Kort sagt, Edens hage er Guds opprinnelige rike. I Eden levde Gud midt blant sitt

skaperverk. Det eksisterte en tilstand av Shalom i Eden. Shalom betyr ikke bare fred, men helhet. Eden betyr glede eller tilfredshet. Mennesket og skaperverket var helt og tilfreds.

Mennesket var skapt i Guds bilde Det betyr at menneske hadde en rolle som konge, der man var medhersker over skaperverket og medskaper sammen med Gud. Dette kan vi kalle menneskets forvalteransvar, at vi skulle skape med og herske sammen med Gud. Vi skulle også tilbe Gud og han alene, ved å prise han, forvalte skaperverket og speile Gud til hverandre som mennesker.

Tilstanden av shalom, fellesskap og helheten ble brutt av Adams og Evas syndefall. Med syndefallet kom død, både åndelig og fysisk inn i verden. Mennesket kastes utenfor hagen i eksil. De hebraiske skriftene forteller resten av historien, om hvordan Gud søker å gjenopprette Eden, sitt rike, ved å kalle et lite stusselig nomadefolk – Gjennom Abraham og hans etterkommere. Han skulle velsigne dem og de skulle være lys i verden slik at hele verden skulle komme til Herren. Gud tar bolig blant sitt folk, først i et telt, så i et tempel. Tabernaklet og templene var fylt med symboler fra Edens hage, som skulle minne folket om at nå lever de i et slags Eden, i Guds rike. Gud ga folket sin lov, som skulle forme dem og hjelpe dem å ligne Gud, være hellige, elske Gud og sin neste og forvalte hele livet sitt etter Guds vilje og på den måten leve ut Gudsbilde i seg.

Jesus er oppfyllelsen av denne redningsplanen, for ved Jesus liv, død og oppstandelse gjorde Gud sin største frelseshandling. Guds sønn sonte for din og min synd skyld,

ble vår løsepenge, seiret over dødens makt og stilte djevelen og alle åndskrefter til spott og spe på korset. Ved dette innstiftet Gud sitt rike på jord. Det er ikke et politisk rike, slik de fleste jøder trodde og forventet. Nei, det er et opp-ned rike, en tjenende og nådefullt rike, som ender med den enkle bekjennelsen: Jesus er Herre. Som leder oss til tredje leddsetning

Vend om

Å vende om betyr å skifte retning. Bytt mål: Du har gått dit. Du har trodd dette. Dette har du tilbedt. Nå må du vende om. Det Markus gjør her er at han lener seg på hvordan keiser Oktavian rundt 40 år før Kristus sendte evangelister som forkynte hans gode nyheter. Oktavian, som senere tok navnet Keiser Augustus, vant borgerkrigen og kampen om keiserriket mot Brutus. Disse gode nyhetene måtte forkynnes og med det kom oppfordringen om å vende om. Det var et utsagn rettet mot de politiske motstanderne. Vend om betød en utfordring om å skifte sin lojalitet til den seirende keiseren, å alliere seg med den seirende kongen. Jesus sa vend om = allier deg med han. Skift din lojalitet til han. Lev som om han er seierherren og kongen. Det gjør du ved å følge fjerde leddsetning:

Tro på evangliet

Tro på disse gode nyhetene. Tro betyr tillit. Det er mer enn å holde noe for sant med hodet sitt. Det krever hele deg. Stol på, hold det for sant og lev som om det er sant at i Jesus har Gud oppfylt alle sine løfter. Ved Jesu liv, død, oppstandelse og himmelfart har Gud innstiftet sitt kongerike på jord der det finnes kun én Herre. Det er Jesus. Flytt din lojalitet til ham og lev som det faktisk er sant, med hele deg og hele ditt liv.

Dette er evangeliet – og evangelisten Johannes sa at hver den som tok imot Jesus ga Gud retten til å bli sitt barn. Når vi tar imot Jesus som vår Herre, blir vi ved troen og dåpen født på ny. Vi blir Guds barn, vi blir rettferdiggjort og tilgitt, vi blir gjenforent med Gud og vi får del i Guds rike, Guds shalom og eden, hans helhet og tilfredshet og vi får et løfte om en evighet sammen med Gud en gang der fremme. Dette er gode nyheter! La oss se litt nærmere på hva tro innebærer og hvem vi faktisk tror på.

Gudsbilder – tro på Gud og tro på meg.

Jesus sa i johannes kap 14: «Tro på Gud, tro på meg». Ha tillit til Faderen og Sønnen. Tillit/tro preges av hvordan vi forstår de gode nyhetene. Når vi hører evangeliet, skaper den hellige ånd tro i oss. Vår tillit til og tro på Gud preges også av hvordan vi forstår Gud. Vårt bilde av Gud, formes av evangeliet og formes av hele bibelhistorien. Det formes også av vår egen historie, oppvekst og erfaringer. Det er for eksempel god forskning som viser sammenhengen mellom vår relasjon til og erfaring med våre foreldre, og hvordan vi ser på Gud.

Bibelen beskriver Gud på mange måter og med mange ord. Den mest populære beskrivelsen av Gud står i 1. johannesbrev, der forfatteren sier at Gud er kjærlighet. Evangeliet gir mening når vi forstår at Gud er kjærlighet. Bibelen sier at Gud er kjærlighet. Bibelen sier også at Gud er hellig. Ikke bare hellig, men hellig, hellig, hellig. Når forfatterne av bibelen virkelig skulle understreke noe som viktig, brukte de gjentakelser. To ganger. Dette er sykt viktig. Tre ganger, dette er det viktigste av det viktigste. Tre gjentakelser brukes kun om Gud som hellig. Han er hellig,

hellig, hellig. De bibelske forfatterne mente at dette er så grunnleggende som man kan få det og kanskje det viktigste vi kan vite om Gud. Gud er hellig.

Hellig betyr annerledes, noe unikt, satt til side. Ingenting kan sammenlignes med Gud. Ingenting kan måles med Gud. Han er det ypperste gode. Han er det ypperste vesen. Han er perfekt i ordets rette forstand. Han er eksistensens opphav, kjærlighetens opphav, moralens opphav. Jackie Hill Perry har skrevet en fabelaktig bok om Guds hellighet som heter Holier than thou. Hennes påstand er at påstanden om at Gud er kjærlighet er meningsløs uten at Gud også er hellig. Påstanden om at Gud er hellig er også meningsløs uten at han er kjærlighet.

Perry understreker at det er lettere for oss å like og forstå Gud som kjærlighet, fordi vi har fortsatt vår evne til å elske. Slik sett liker vi det hos Gud som vi kjenner oss igjen i, fordi vi har erfart kjærlighet fra mennesker rundt oss. At Gud er hellig, er derimot vanskeligere for oss, både å gripe og å like. Vi har mistet vår hellighet pga syndefallet og vi har aldri erfart hellighet hos mennesker eller i skaperverket. Derfor er Guds hellighet noe vi ikke kan kjenne oss igjen i. Utenfor Gud har vi aldri erfart hellighet, i følge Perry

Det som skjer da er at når vi hører sannheten om at Gud er kjærlighet, så tolker vi den lettere basert på våre egne erfaringer, både gode og dårlige. Vi former Gud i vårt bilde, basert på våre erfaringer og vår forståelse av ord og begreper. Utfordringen til oss er å ikke tolke Gud i våre egne øyne, men la Guds åpenbaring av seg selv forme vårt bilde av han.

Gud har åpenbart som hellig og kjærlig. Vi kan ikke forstå Guds kjærlighet uten hans hellighet. Vi må derfor forstå Guds åpenbaring av seg selv, Guds åpenbaring i Jesus, Jesu verk på korset og i oppstandelsen, der han innstifter Guds rike i lys av Guds kjærlighet, Guds hellighet og resten av Guds karakteristikker han har åpenbart for oss og som vi kan lese om i bibelen. Evangeliet om Guds rike viser oss at Gud er både fullt og helt hellig og fullt og helt kjærlig. Derfor bekjenner vi troen på den treenige Gud, fordi han har åpenbart seg som verdig vår bekjennelse, vår tro og vår tilbedelse.

Jesus er Herre, Jesus er hellig hellig hellig. Jesus er kjærlig og mye mer. Han er verdt vår omvendelse, vår bekjennelse og vår tro. Så vi sier som Jesus lærte oss i vår far. For riket er ditt, makten og æren i evighet. Amen.